СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLII. Ч. 144. Джерзи Сіти, Н. Дж., четвер, 21 червня, 1934. — VOL. XLII. No. 144. Jersey City, N. J., Thursday, June 21, 1934. THREE CENTS.

ПРЕЗИДЕНТ ДОРУЧИВ СЕКРЕТАРЦІ ПРАЦІ ПОЛАГОДИТИ НЕПОРОЗУМІННЯ МІЖ РОБІТНИКАМИ ТА ПІДПРИЄМЦЯМИ В СТАЛЕВІЙ ІНДУСТРІЇ

ВІД АДМІНІСТРАТОРА „НАЙРИ" ВІДІБРАНО ПРАВО ВТРУЧАТИСЯ В НЕПОРОЗУМІННЯ МІЖ РОБІТНИКАМИ ТА ПІДПРИЄМЦЯМИ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт уповноважив секретарку праці, паню Перкінс, бути його повласною представницею в переговорах між представниками робітників сталевої індустрії та підприємцями. Одно з основних розходжень між робітниками та підприємцями є в тому, що представники робітничих юній домагаються признання їм права говорити в імени всього робітництва сталевої індустрії, як юнійного так і неюнійного. Підприємці стоять на тому, що юнійні представники мають говорити лише про юнійне робітництво.

Уважають, що доручення секретарці Перкінс справи полагодження непорозумінь разом з тим є відібранням цього права від адміністратора Найри, генерала Джансона. Як відомо, при „Найрі" була сформована спеціяльна комісія для полагодження спорів і непорозумінь між робітниками та підприємцями. Секретарка праці Перкінс тепер має утворити при свому секретарстві спеціяльну постійну комісію для цієї справи, яка предбачена законом, котрий конгрес щойно ухвалив.

Юнійні лідери задоволені з усунення ґенерала Джансона від посередництва між ними й підприємцями. Вони щойно недавно протестували проти нього перед президентом Рузвелтом, називаючи ґенерала Джансона людиною, що дескридитувала себе в очах робітництва.

ЧОМУ НЕМА СТАЛЕВОГО СТРАЙКУ.

НЮ ЙОРК. — Вияснилося тепер, що робітництво підприємства „Юнайтед Стейтс Стіл Корпорейшон" таємним голосуванням заявилося проти страйку. Назагал проти страйку голосували 95% робітництва, а тому лідерам юній довелося піддатись такому вислідови голосування.

КОНГРЕСМЕНИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ОСІННЬОЇ КАМПАНІЇ.

ВАШИНГТОН. — Лідери демократів та републиканців почали свої наради в справі засад, на яких вони будуть вести осінню виборчу кампанію в ріжних стейтах. Републиканці будуть висувати проти демократичної адміністрації те, що вона поробила без потреби неімовірно великі витрати, які тяжко лягають на виборців.

Демократи свою кампанію за демократичну адміністрацію будуть опирати на тому, що ці витрати принесли велику корисгь населенню й робітництву, поклавши початок економічному відродженню Злучених Держав.

ЩЕ АСИГНУВАННЯ НА ГРОМАДСЬКІ РОБОТИ.

ВАШИНГТОН. — Секретар внутрішніх справ Ікес заявив, після конференції з президентом, що президент Рузвелт дасть 500,000,000 долярів на громадські роботи, які буде переводити адміністрація публичних робіт.

Секретар каже, що більша сума з цих грошей буде призначена не на федеральні роботи, а піде на ті роботи, які переводитимуть стейти в себе.

НЕ ХОЧУТЬ ПРИЗНАТИ ПОЗИЧКИ ЛЕҐАЛЬНОЮ.

ГАВАНА (Куба). — Спеціяльна слідча комісія, призначена кубайським урядом, перевести слідство в справі позички 60,000,000 долярів, яку затягнув в американських банках уряд бувшого президента Мачада, признала цю позичку нелеґальною. Тому комісія рекомендує урядови відмовитися від сплачення цієї позички й плачення процентів від неї.

Американські вірителі, між якими є такі банки, як „Чейс Нешенел Бенк", „Нешенел Сіти Бенк оф Ню Йорк" і два шикаґовські банки, будуть протестувати проти такого рішення комісії, яка не послухала представників цих банків.

ГАРИМАН ВИНУВАТИЙ.

НЮ ЙОРК. — Федеральний суд признав нюйорського банкира Гаримана винуватим за недозволені маніпуляції грошима вкладників. Засуд на кару буде проголошений пізніще.

ПОЛІТИЧНІ ДИСПУТИ ПО МЕКСИКАНСЬКОМУ.

МЕКСИКО СІТИ (Мексико). — Підчас сутички двох політичних груп біля міста Ґвадаляхар пять осіб убито, а 12 поранено. Кожда з цих груп має свого кандидата на губернатора стейту Халіско.

ВЕРИГІН БУВ АРЕШТОВАНИЙ ЗА ГАЛАБУРДУ.

Петро Веригін, провідник духоборів у Канаді, та два інші духобори були арештовані в Нелсон, Б. К., за галабурду, яку в пиварні вони влаштували в пянім стані.

Веригін з двома товаришами, як оповідають, зайшов до пиварні і купив кілька склянок пива для гостей, що сиділи при другім столі. Побачивши кількох молодих людей, зажадав, щоби вони поскидали капелюхи. Ті, сміючись, поскидали капелюхи і Веригін кулив їм більше пива. Потім Веригін звернувся до іншого стола знов із жаданням, щоби поскидали перед ним капелюхи. Та цим разом наткнув на не таких послушних. Вивязалася суперечка, а з неї перейшло до бійки. Були побиті склянки та поломані столи. Коли прибула поліція, Веригін хотів відійти, та його повалено на підлогу й арештовано.

ЖАРТИ ПРИЧИНОЮ СМЕРТИ СТУДЕНТА.

В місті Корнвелис, Ореґон, сталася траґедія в наслідок студентських жартів. 20-літний студент Роберт Віл чистив свій револьвер. Хтось жартом піддав думку, щоби він і 21-літний студент Пол Куч відбули двобій. Куч жартом взяв у руки маленький кріс і змірив у Віла. Віл змірив у нього і потягнув за язичок револьвера, не знаючи, що він набитий. Роздався револьверовий стріл і Куч упав трупом. Куля поцілила Куча в саме чоло.

САГАРА ДАВНО БУЛА ПОКРИТА ЛІСАМИ.

Професори альжирського університету, Ґотіє й Рейґас, відкрили серед Сагарської пустині передісторичні знахідки, які показують, що там колись були такі ліси, як у теперішній середній полосі Африки, і що там жили люди, які витворили були досить високу цивілізацію. Місце передісторичних знахідок знаходиться коло вісімсот миль на полудне від Альжиру. Там знайдено всякого роду зброю й різьблені образці звірів на камінних плитах.

ВОВКИ ВИНИЩУЮТЬ ЗВІРИНУ.

Канадійські ловці доносять, що скрізь на північ від сіпіярської лінії між Саскачеваном і Лейк Супірйор вовки страшенно винищують серни й іншу звірину. Стверджено, що між Вінніпеґом і онтерійською границею пара вовків пожерла минулої зими коло 100 серн. Ті вовки бушували там від листопада м. р. і ніхто з ловців не міг на них попасти. Вовки нападають на іншу звірину поєдинчо або й цілими ватагами. Через глибокі сніги і з браку поживи звірята ослаблені, загрязають у сніг і там гинуть від нападання вовків. Летуни, що часто летять на літаках у північні сторони, нераз бачили, як за бідною звіриною черезь сніги і леди гонять вовки, які з правила доганяють свою добичу у глибоких снігах.

ВКРАВ З КУФРА $3,200.

В Форт Вілліям (Канада) невислідений злодій закрався до хати старенькиx подружя А. Шульц і вкрав у них з куфра $3,200, на які бідні старушки ціле своє життя гірко гарували. От розум держати гроші в куфрі.

25 ТИСЯЧ СИНЬО-СОРОЧНИКІВ У СХІДНІЙ КАНАДІ.

Канадійська фашистівська організація, звана „Сині Сорочки Канади", поширюється по цілій Канаді. Невідомо, скільки членів має ця організація в західній Канаді, а в східних приморських провінціях начислює коло 25 тисяч членів, як заявляє провідник цієї організації в східній Канаді, Н. Н. Ролф. Головною кватирою організації в східній Канаді є Галіфакс. Вкоротці синьо-сорочники влаштують інавґураційний похід до Галіфаксу. Участь у параді візьмуть коло 5 тисяч осіб, членів організації з Галіфакс та околиці. Маршовики матимуть сталеві шоломи й сині сорочки.

Рух синьо-сорочників є чисто канадійський, запевняє Ролф. Члени організації складають присягу на вірність королеви. Також погоджуються синьо-сорочники з канадійською конституцією.

ТОРГОВЛЯ ЛЮДЬМИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

На засіданню женевського комітету Союза Націй для справ торговлі жінцтвом та дітьми представниця американського департаменту праці у Вашинґтоні мала доклад про таке злочинство в Злучених Державах Америки. Минулого року — зізнала представниця департаменту, Ґрейс Еббот — арештовано в Злучених Державах 7,353 осіб за торговлю живим товаром, у тому числі 785 чужинців, яких опісля засуджено на депортацію. Було 323 судових процесів за білe невільництво, наслідком чого увязнено 266 осіб. Проституція й торговля живим товаром переважала між особами у віці від 21 до 24 року життя.

ПРОСИЛА ВЯЗНИЦІ.

Едді Варден у Вінніпеґу, яка піддалася впливам наркотиків, зайшла на поліцію й просила, щоби її післали до вязниці на якийсь час. Суд сповнив її бажання, коли вона призналася до вини волоцюцтва.

„Я чую, що ви хочете піти до вязниці на якийсь час?" — спитав суддя Ґраґам.

„Я бажалаб піти на яких два місяці до Портедж", відповіла вона.

Суддя дав їй два місяці. Едді з радістю глянула на приятельку в суді. Вона хотіла позбутися наркотичного налогу.

МОЛОДИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ.

В Шікаґо 13-літний Єжи Рогальські заманив цукорками 2-літню дівчинку Дороті Зетлов до опущеного дому, розібрав її до нага і в такім стані дитина перебула там дві доби. Випадково поряд дім переходили два хлопці, які почули зойк дитини. Повідомлена про це поліція забрала дитину до шпиталю, де вона померла. Рогальскі пояснив свій злочин тим, що хотів подивитися, як нага дитина виглядає.

ВРОДИЛИСЯ ДІТИ З ХВОСТАМИ.

В Англії вродилися недавно двоє дітей з хвостиками. Діти походять від ріжних родичів, які не є своєками. Одна дитина мала хвостик, подібний до хвоста свині. Лікарі, переконавшися, що в хвостику нема кости, той хвостик відрізали. Те саме зробили з хвостиком другої дитини.

ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ ПРОДУКЦІЯ ЗОЛОТА В МАНІТОБІ.

Манітоба, що пять років тому не могла випродукувати навіть стільки золота, скільки потребували провінціональні дентисти на направу зубів для своїх пацієнтів, останнього року випродукувала 124,137 чистих унцій цього цінного металю, а крім того 1,101,579 унцій срібла, 38,163,181 фунтів міди і 43,516,037 фунтів цинку. Загальна вартість тогорічної мінеральної продукції в Манітобі виносить, на основі звіту провінціонального міністерства гірництва, $9,018,600. Провінціональні копальні дають роботу 200 тисячам людей, які дістають на рік коло 4 міліонів долярів у формі заробітних платень, піддержують кільканацять міст і дають вінніпезьким торговельним підприємствам торгу на суму близько 3 міліони долярів.

З ВЯЗНИЦІ — ДО ТЕХНІЧНОЇ ШКОЛИ.

В січні ц. р. арештовано в Сторджіс, Саск., 16-річного маляря, Василя Михайлюка, за підроблювання 5-доляровик банкнотів. Він намалював банкнот і пустив його в обіг. На суді в Йорктоні суддя подивляв малярську здібність хлопця, одначе засудив його на два роки вязниці. При кінці сесії провінціонального сойму ліберальний посол А. Лоптсон із Солтковтс вніс петицію, щоб провінціональний міністер судівництва звільнив хлопця з вязниці, а уряд — зогляду на його феноменальні малярські здібности — дав йому фінансову поміч студіювати малярство в технічній школі в Ріджайні. Справу передано провінціональному премієрови та домініяльному міністерству судівництва.

ПОМЕРЛА НАЙСТАРША ЖІНКА В ОНТАРІО.

В Ошаві, Онт., померла в 102 році життя канадійська Шотляндка, Єлисавета Шейлс, що була родовитою Канадійкою. Вродилася в Кінґстон, Онт. Її вважали найстаршою жінкою в Онтаріо. Її муж походив з Леком, Алта., й багато років тому помер.

ТАЄМНИЧИЙ КІСТЯК ДІВЧИНИ.

В Кіченер, Онт., діти при забаві відкопали з піску кістяк дівчини. Повідомлена про цю знахідку поліція пригадала собі, що в р. 1930 вона одержала від якогось Якоба Ґінровича лист з повідомленням, у якім він признається до вбивства дівчини. Одначе тому, що Ґінрович був тоді в шпиталі для умово хорих, поліція не звертала на лист уваги.

Як доносять з Кіченер, Онт., Ґінровича присудили були у свій час на депортацію, тому, що він, як умово хорий, став публичним тягаром. З депортації одначе не вийшло, бо Чехословаччина, звідки він походив, його не хотіла приняти. Ґінрович є тепер у шпиталі для божевільних. Він признався, що в р. 1930 познайомився з якоюсь дівчиною у Вінніпеґу, на імя Марія. Ґінрович каже, що він дав їй кокаїни і від неї дівчина втруїлася. Після смерти він тіло дівчини закопав у піску.

З Кіченер доносять, що Ґінровича не поставлять перед суд, бо він божевільний.

ПАРОДІЯ З ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЮ ПАРОХІЄЮ В ЛУЦЬКУ НА ВОЛИНІ

ЛЬВІВ. — Під повищим наголовком появилася в українськім щоденнику „Діло" новинка, але польський цензор її вичеркнув і число газети з новинкою сконфісковано. А сконфіскована новинка виглядала так:

Недавно писали часописи, що латинський епископ в Луцьку, Адольф Петро Шельонжек, зволіке з заложенням греко-кат. парохії й іменуванням греко-кат. пароха в Луцьку, бо це йому, як надто горячому польському патріотови, приходиться важко. Видно, наша нотатка подiлала: хоч не хоч парохію заложено й іменовано пароха, але... знов тана не обійшлося без злоби шовініста. Коли вже мусить бути греко-кат. парох, то нехай же буде такий, щоби з нього не було ніякого пожитку. Подумано й так зроблено. Перед Великодними Святами призначено греко-кат. парохом у Луцьку колишнього православного батюшку, о. Василя Артеміева, по народности Поскаля, котрий по українськи вміє ледви кілька слів. Розуміється, що ціле богослуження відправляє він не по старославянськи, а просто з вимовою російською. Це такий дивогляд, якого в нашій церкві ще не було. А крім того споминає о. Артеміев підчас богослуження якогось митрополита Болеслава, про якого тут ніхто нічого не знає, далі епископа Петра (друге імя еп. Шельонжка) й еп. Чарнецького. Зі здивуванням і обуренням прислухуючися ствердили, що голову греко-кат. церкви в Польщі, митрополита Андрія, він не поминає. Сяк чи так, виходить дивогляд, якого Українці-уніяти терпіти не можуть і не хочуть і тому ніхто з луцьких Українців-уніятів на ті богослуження не заглядає і не буде заглядати. Отак виглядає в дійсности та рекламована „прихильність" епископа Шельонжка до греко-кат. церкви, а наслідки показуються швидко, бо в Луцьку вже сидить протестантський пастор-Українець Кравчук — і не дармує.

ГОВОРЯТЬ ПРО ЗВОРОТ ДО МОНАРХІЇ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН. — Президент Ґінденбурґ станув отверто по стороні заступника канцлера фон Папена, котрий. виступив проти лівого крила наців, яке не допускає ніякої критики. Гітлер теж є за становище Папена, а тільки робить йому викид з того приводу, що він виступив зі своїми замітами публично, а повинен був перше їх піднести на нараді партійних провідників. У своїх замітах фон Папен виразно підкреслив, що на чолі держави стане згодом лрдина, яка стоятиме понад політичні свари, демагогію й економічні та клясові конфлікти. Тут він мав на думці конституційного монарха з правами англійського короля.

Проти цього не піднесено ніяких голосів протесту. З того заключають, що таки підготовляється в Німеччині грунт під монархію. Але теж запевняють, що Ґінденбурґ не зломить присяги і не буде форсувати монархії проти волі народу.

ЗАБУРЕННЯ В ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ. — В Франції нема спокою. По містах приходить раз-у-раз до завзятої боротьби між правими і лівими. Комуністи розбивають усякі публичні виступи правих. Так було в Тулюзі й Ліоні. Прийшло там до вуличної боротьби з барикадами і стрілами. Є сотки ранених, яких повідвожувано до шпиталів, і сотки арештованих.

СУДЯТЬ ШПІОНІВ СОВІТІВ.

РИМ. — Судять сім чоловіків і одну жінку за те, що 8 літ шпіонували на користь Совітів і видавали секретні відомости, головно з обсягу летунства. Між обжалованими є Умберто Бянкі, бувший посол, котрий репрезентував у палаті послів соціялістичну партію.

ГІТЛЕР ВИГРАВ ПРОЦЕС У ПАРИЖІ.

ПАРИЖ. — Канцлер Гітлер виграв процес проти французької книжкової накладні, яка видала його книжку „Моя боротьба" в поганім, непровіреним перекладі. Накладець має знищити цілий наклад і заплатити грошеву кару та кошти процесу.

СОВІТИ ВИТАЮТЬ ГЕРОЇВ „ЧЕЛЮСКІНА".

МОСКВА. — Совітський уряд заарaнжував нову величезну параду, щоби привитати 104 поворотців з експедиції „Челюскіна" в підбігунові землі. Параду перемінено на велику патріотичну демонстрацію з гарматними вистрілами, дефілядою війська, тенків, автомобілів з цвітами і т. п. Поворотців посадили на парадній місці напроти гробівця Леніна. Найбільшу овацію зроблено дитині, яка вродилася на „Челюскіні".

ЗАСУДЖУЮТЬ НА СМЕРТЬ КОМУНІСТІВ.

БЕРЛІН. — Засуджено на смерть трох комуністів обвинувачених за вбивство двох поліцаїв. Сім інших які помагали в тім ділі, засуджено на вязничні кари. Та засуджені вбивники втекли з Німеччини зараз по вбивстві.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Акдреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РІЧНИЦЯ „НАЙРИ".

Минув рік, як президент Рузвелт дістав від конгресу великі повновласти в справі акції економічної відбудови краю. Був це т. зв. Нешенел Індостріел Ріковері Акт, або, як ми звикли називати в скороченню „Найра".

Минув рік, а конгрес, припинивши саме тепер наради, передав знову президентови ще більші повновласти, ніж він їх мав досі, а то в справі валюти і тариф. І знову з тою самою ціллю, щоби поліпшити економічні відносини краю.

З того треба вносити, що конгрес далі в переважаючій більшости має повне довіря до президента й до його програми. Значиться, вірить далі в те, що президент зможе при помочі „Найри" поправити економічні відносини.

Президент заявив зприводу річниці „Найри", що на протязі року зменшено число безробітних, збільшено варстати праці та піднесено заробітну платню. Вправді програми не виконано цілковито, але піднесено віру в те, що промисл і праця знайдуть спільну мову. Понад два міліони бизнесів признали „синього вірла", значить і промисл дав доказ, що вміє підпорядкуватися загальному інтересови. Це пізнати теж по тім, що 95% бизнесів піддалися промисловим кодексам.

Президент признав далі, що треба негайно взятися переводити ревізію того, що в „Найрі" не дописує. І запевнив, що, не зважаючи на те, що є так багато зле поінформованих критиків, як і тих, що тільки дбають про свої самолюбні інтереси, осягнено великі здобутки на полі чесної праці й чесного промислу. Програма „Найри", казав президент, переможе, а згодом край дізнається про тих, що в тих важких часах хотілиб наживитися коштом своїх співгорожан.

З тими загальними увагами президента можна погоджуватись і можна їх опрокидувати ріжними замітами та писати на цю тему не статті, а томи, бо ті справи торкаються усього життя нації. Але є одна заввага, яка вибивається на перед. А це те, що ціла відбудова краю, в такій формі як вона ведеться, є побудована на кредитах, на тім, що уряд пускає в рух великанські суми гроша і штучно підтримує свою програму. Видно мов на долоні, що як тільки не пускається в рух щораз нових фондів, то негайно відчувається застій. Так вічно бути не може. Годі жити державі ввесь час на довгах. Мусять бути пущені в рух приватні капітали, а щойно тоді життя стане плисти нормально, без допомоги державної каси. Як того не буде, плян „Найри" не вдасться.

Е. Онацький (Рим).

ВСІ УЗБРОЮЮТЬСЯ.

Громадська думка в Европі цікавиться конференцією роззброєння в Женеві лише настільки, наскільки знаходить у женевських дебатах матеріяли для ствердження все більшого загострення міжнародніх відносин. Не дурно Мусоліні, котрий серед турбот національно-державної розбудови Італії ніколи не забуває, що він по свойому покликанню є перш-за все **журналістом**, написав недавно велику статтю під заголовком „До роззброєння". А в тій статті, користаючи з відомостей, які доходять до нього, як голови італійського уряду, повідомляє своїх читачів, що „конференція роззброєння в дійсности вже скінчилася і що починається чи може початися конференція по зброєнню". Одним з найбільш помітних наслідків неуспіху конференції роззброєння буде повільна ліквідація Ліги Націй, яка коштувала світ силу грошей, ще більшу силу ілюзій, а зрештою нікому нічого не дала. І от того дня, коли делегати на конференцію роззброєння, пише Мусоліні; **будуть примушені визнати**, що роззброєння є лише утопією, „дуже гарною, але тим самим дуже небезпечною утопією, Ліга Націй втратить увесь свій престіж і ціле своє значіння. На місце її політики, що виключала, бодай про око, бльоки одних держав проти одних, займе політика саме тих бльоків, себто союзів, що була передвоєнною політикою. „І зрештою Її Величність гармата зволить виголосити своє остаточне рішення".

„З важким серцем, — додає Мусоліні, — пишу я ці слова. Порозуміння щодо роззброєння загарантувало би Европі деякий час спокою, — банкроство конференції по роззброєнню відкриває двері в невідоме"...

І відповідно до того Італія вживає своїх заходів. Саме тими днями італійський уряд, не вважучи на важкий стан італійських фінансів, вирішив розпочати негайно роботи над вибудуванням воєнних кораблів на 70,000 тон. Але особливу увагу звертається на найбільш модерну зброю наших часів—на авіяцію. На розбудову воєнної авіяції асигновано — поза нормальним буджетом — цілий міліярд італійських лір, при чому особливу увагу звертається на вибудову таких аеропланів, які могли би підноситися в стратосферу і перелітати в ній зі швидкістю тисячі кільометрів на годину. Подумати тільки — **тисяч кільометрів** за годину! Дехто може подумати, що справа йде лише про мрії, або в найкращому випадку про далеку будучність. Але ті, що знають добре італійську авіяцію, вірять в дуже скоре здійснення тих „мрій", і наприклад кореспондент французького офіціозу „Ле Там" так пише в числі з 1 червня:

„Італійська авіяція, осягнувши перше місце в масовому леті і попрацювавши добре над здобуттям першого місця в швидкости, намагається тепер здобути перше місце в стратосферичному леті, який дозволив би їй переміщати сильні ескадри зі швидкістю тисяч кільометрів на годину і тим значно поширити сферу свого чину".

Одночасно з тим відбувається в Італії злиття армії з міліцією, поширення на цілу шкільну молодь обовязку воєнних вправ, що зрештою приводить до того наслідку, що на випадок війни Італія матиме не лише узброєну армію, але й цілий італійський нарід буде узброєний.

Можете собі уявити, як добре працюють тепер в Европі усі заводи виробу зброї! І всетаки, не вважаючи на цілу їх інтенсивну роботу, їх не вистачає і, наприклад, балканські країни звертаються за зброєю... до Японії. Так свого часу турецький уряд замовив був у Японії десять легких кружляків, а тепер часописи приносять звістку, що і грецький уряд замовив у Японії легкі кружляки, підводні човни, аероплани і гармати.

Італійська преса є чимало тим стурбована. І то не лише тому, що всі країни зброяться. Це, як ми бачили, італійський уряд своєчасно ствердив і приняв за цілком льоґічний висновок з неуспіху роззбройній конференції, — але головним чином тому, що за зброєю звертаються в таку далеку віддаль, забуваючи про можливість набувати зброю у сусідів. — „Це поширення японської активности, — пише римське „Ляворо Фашиста", на території, що внаслідок своєї географічної, історичної й економічної ситуації повинні би знаходитися цілковито поза орбітою японських впливів, викликує чималі труднощі. Проблема представляється дуже поважно, а чим більше часу проходить, тим тяжче буде її розвязати"...

Така власне тут взагалі загальна думка: чим більше часу проходить, тим все більше справи заплутуються і невидно з них ніякого виходу крім війни — якщо війна є взагалі виходом.

Тому всі зброяться.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ТАБОРІ НАШИХ „ПРИЯТЕЛІВ".

(Допис з Галичини).

Хочу написати дещо про те, що діється серед наших „найсердечнійших". Годі про все писати. Тому витягну хоч дещо.

Головну суть політичного життя в Польщі становить боротьба між собою двох сильних польських партій. Є це: **санатори або бебеки**, що тримають у Польщі тепер в своїх руках всю владу, і **вшехполяки**, що опираються на дідичах і на католицькій силі, як теж на значній частині бюрократії, що на кождім кроці майже явно їх попирає.

Перед світовою війною і підчас війни вшехполяки опирались на Росії, а табор самостійників — пілсудчиків (що тепер становить головну силу бебеків) на Австрії та Німеччині, від котрих зпочатку навіть матеріяльну поміч мали. Цього їм ніхто не брав за зле, бо поневолений нарід мусить собі шукати союзників, а від союзників може брати на спільну ціль і гроші.

Своїм державним замахом з травня 1926 року — взяв Пілсудський фактично всяку власть у свої руки. З тої власти користають головно його давні товариші від революційної бомби та від воєнної гармати, але крім того і всякі „**притульники**", котрі притулилися до них пізніше, занюхавши „обильний" жир.

А всі ті санатори (бебеки) разом стараються всілякими дуже хитро придуманими законами, декретами та розпорядками задержати свою власть в руках. Ту роботу виконують вони дуже ґрунтовно, від підстав, то є від громад. В тій цілі видумали вони дуже хитрий виборчий регулямін для виборів до громадських рад і вже — перед кількома місяцями перевели вони такі вибори. Алеж бо і хитрі вони з біса! Ті вибори не перевели вони в цілій Польщі, а лише в одній її частині: вони хотіли найперше переконатись, чи ті шахрайські крутарства виборчі є добрі та вистарчаючі. Показалося однак, що в провінціях більше просвічених, як ось у Познанщині та на Поморю, удалося опозиційним кругам таки декуди перемогти.

Щож тоді роблять санатори? Вони видумують іще більше шахрайську ординацію виборчу і тепер зарядили переведення виборів у другій пачці громад. Ті нові виборчі постанови назвали вшехполяки „**голчаним вухом**", бо так, як по думці святого письма верблюд не годен перелізти крізь вухо голки, так тепер не годен перелізти крізь нову громадську ординацію ніякий опозиціонист. — Ось що пише про це одна з вшехпольських газет:

„Нова ординація виборча містить цілу низку приписів, що відносяться до відкликування й **уневажнювання** підписів під лістами кандидатів. Таким новим приписом є напр. постанова, що голова комісії виборчої (іменований урядом!) — має не лише право взивати виборців в цілі справдження власноручности їх підписів, але також „признати за неважні підписи тих, котрі не станули на взивання в означенім реченці". Поминення при тім верифікуванню підписів повновласника лісти, котрий їх збирав, творить необмежені можливости для уневажнення частини підписів, а що за тим іде, і цілих ліст. Тут вистане напр. неприсутність взиваного дома або спізнення на кілька минут.

„Але то ще не все. Ординація має крім цього припис, що на випадок підписання тим самим виборцем двох ліст, підпис на лісті, пізніше зголошеній, є неважний.

„Тут отвирається вдячне поле до всіляких диверзійних ліст, котрі можуть прибирати назви опозиційних груп і ловити на них підписи виборців.

„Не можемо в одній статті вичислити всі ті підступи, при помочі котрих, так зручно стосованих приписів ординації, можна позбавити виборців права. Що санаційний верблюд перейде легко те „голчане вухо" — про це можемо бути спокійні. Але всі інші партії повинні бути завчасу і дуже докладно приготовитись до того, щоби крізь це вухо перелізти.

„Виборча ординація до городських рад є дуже вимовним причинком до характеристики цілої санаційної системи. Можна взагалі не признавати виборів, можна відібрати їм демократичний характер, але треба це бодай отверто робити. Видавати про око закони та нищити їх пізніше при допомозі адміністраційних приписів, — це вже є польська спеціяльність, котрої деінде подибати годі."

Критикуючи теперішній санаційний уряд, говорить вшехпольська „Газета Варшавска" в статті: „**Віра в нарід**" ось що:

„При цілім нашім „націоналізмі" ми ніколи не давали і не дамо себе переконати, що нарід без шкоди для своєї будучности усе годен вдержати, що не зашкодить йому дурне і підле правління, що можна його безкарно уживати до виконування плянів, що виросли з нетверезої амбіції одиниць, з незнання його положення, з підшептів людей чужих і ворогів; що не знищиться його моральних сил, толеруючи всякого роду побичаєве свинство, а дальше дурними і підлими виховними експериментами на його молодім поколінню, терором, корупцією й упідлюванням його горожан; що нарешті не підітнеться матеріяльних підстав народнього існування, витисканням останніх соків з народніх мас і відбиранням їм засобів до життя і праці, забиранням селянинови останньої корови, а ремісникови його приладдя, — а все те в тій цілі, щоби виживити лиш одну верству, щоби позискати тих чи інших потрібних для політики людців, для заспокоєння всіляких апетитів марнотратних синів народу, його байстрюків і приблудів.

„Такої віри в нарід, котра би говорила, що він те все годен видержати, — не маємо і ніякий правдиво народний табор також її мати не може. Хто таку віру голосить — є ворогом народу. Тай і голошення такої віри не може довго тревати, бо голоси її так довго повторяють, що вітчина є сильна мов дуб, як довго на тім дубі є досить жолуді до жертя".

На таке гостре слово проти пануючої кліки може собі позволити лиш орган сильної вшехпольської партії, який виходить у самій Варшаві. Коли би це саме видруковано по українськи та у Львові — то цензор те все цілком певно зчеркнув би.

Ю. Г.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

Проситься відділових секретарів присилати повідомлення про всякі збори принайменше один тиждень перед зборами.

СЕНТРАЛІЯ, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 90, дає до відома, що місячні збори відбудуться в неділю, 24. червня, зараз по Сл. Божій. Проситься членів вирівнати свої місячні вкладки, щоб приготовити книжки до піврічного справоздання. На цей мітінг запрошується усіх жінок-члениць відділу 90, щоб прийшли і приготовилися до ювилейного свята, яке наш відділ відсвяткує 15 липня. Проситься родичів вписувати своїх діти до У. Н. Союза. — Захар Волчанський, пр.; Іван Чепа, кас.; Іван Чепа, мол., секр.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписаний член від. 146 У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головним урядникам нашої організації за уділення мені запомоги з фонду запомогового в сумі $35, котрі мені стали великою поміччю у моїм тяжкім положенню. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Іван Бабій,
Гемтремк, Міш.

— Вважай, чоловіче, що ти робиш! Таж ти пеш горівку наче воду!

— Дурниці говориш! Абож то я мушу випити стільки води?

—o—

— Гратулюю панови деректорови! Я чув, що пан директор мають прирост родини.

— А до чорта, то той бубон так кричить, що аж до вас чути?

—o—

— Мій чоловік є для мене загадкою, — каже нездогадлива жінка.—Крізь сон говорить, що любить мене, лише називає мене не моїм іменем.

Н. К.

ГАЙДАМАКА КОСМАТИЙ.

(Історичне оповідання).

3)

— Ти, нівроку шибеник! — похвалив Хаджі-Оглу свого помічника і каже:

— Підем до Бахчисараю. У хана буде велика рада. На раду приїде також Аділь-шах. Я обіцяв йому прислати тебе обговорити з ним викрадення Жидівки. Укладай з ним такий плян, щоби він уможливив нам виконання мого пляну. А мій плян такий:

— Вхопимо Жидівочку. Десь під Чуфун-Кале буде дожидати нас Аділь, щоби добичу взяти від нас. Будемо ту добичу передавати так, щоби взяти його самого. Умістивши Аділя й Жидівочку в наших гірських скритках, підемо на Балаклаву, і возьмемо Гречинку разом з цілим гаремом Аділя.

— А як Гречинка не в Балаклаві? — замітив Гасан.

— Як не в Балаклаві, то без сумніву на кінці язика. Балакаючи з Аділем, веди розмову так, щоби він вищебетав, де Гречинка. Може яким способом від кого іншого довідаєшся... Ти не в тімя битий. Коли вже знаєш, які мої наміри, то будеш знати, з ким балакати, про що і як балакати.

Відпустивши Гасана, Хаджі-Оглу розіслав до ріжних дрібних опришківських ватаг зазив, щоби їх отамани зголошувалися до нього, бо не виключене, що буде більша робота. Він зачув, що російське військо в поході на Крим. Надіявся, що заколот, який війна мусить в краю зробити, дасть опришкам більшу свободу рухів і богато роботи. Між іншими ватажками, запросив до себе отамана гайдамацької ватаги, що під напором російського війська мусіла вступитися з України. Отаман писався Луць Лабан, кликали його Косматий.

— Ти, Косматий, мабуть не боїшся прогнівати твого Бога, коли йдеш бити, або лупити Татарина, хоч би такого, що тобі не зробив ніякої кривди?

— Такого Татарина, що не зробив би мені кривди, на світі нема, — відповів Косматий. — Як не мене, то скривдив мого тата. Як не тата, то мого діда, або прадіда. Кождий Татарин бодай раз був на нашій Україні, та не на те, щоби наших людей гладити по головці, або щоби нагодувати й одіти їх. Хто скривдив мого діда або прадіда, то наче би мене самого скривдив...

— То ти ворог кождого Татарина?

— Кождого. Хіба лиш на якийсь час завішую мою ворожнечу проти таких Татар, що дають мені якесь відшкодовання кривд, зроблених моїм предкам.

— Деяке відшкодовання хочу тобі дати. Як мені поможеш, то з татарських богачів стягнеш собі дещо з того, що їх предки злупили з твоїх предків.

— Кажіть, яка буде робота. Нехай обміркую, чи мені лиціює пристати до спілки з вами.

Не виключене, що в наші руки впадуть великі гареми деяких вельмож. Може й інша добича. Ти знаєш, як ми паюємо добичу. З ясиру, як звичайно, возьмеш собі всі християнки.

— А як їх не буде?

— Або ти гандлюєш людьми? Таким товаром християни не гадлюють... Та можу запевнити тебе, що в гаремах, на котрі я важу, християнки є... Кілько маєш хлопців?

— Двацять доброкінних.

— Будь готовий! В кождій хвилі може прийти від мене зазив ставитися до гурту.

Відійшовши від Хаджі-Оглу, Аділь-шах удався до Бахчисараю, де заїхав до Ширина Мухамет - мурзи, батька Фатьми. Стояв, неначе поражений громом, коли йому сказали, що саме перед хвилею причвалав гінець від полковника Крутифіста з вістю, що Фатьми у нього вже нема, та що разом з Фатьмою з хутора Крутифіста пропала також його кухарка Марта.

Аділь-шах і всі у Ширинів не сумнівалися, що Фатьму викрали посіпаки хана Селіма. Та ніхто з них не годен був збагнути, яким чудом ті посіпаки довідалися, що Фатьма на Запорожу у Крутифіста, і яким чудом вони там виринули пару годин по відїзді Аділь-шаха відтам.

Ширини стали підозрівати Крутифіста, що то він зрадив їх.

Се, що так добре схована Фатьма пропала, не було ніяким чудом, а наслідком проворности і меткости опришків.

Хан Селім III. мав слугу, за вірність котрого був би ручив своїм власним горлом: сторожа ханських гробів на кладовищі, відділеним від ханського двора лиш невеликим муром. Сему сторожеви Юсифови, Селім сказав, щоб за вску ціну до ханського гарему спровадив доньку Ширин-Мухамет-Герая.

Юсуф знався з ватажком опришків, Мурдоулатом. За гроші виявляв опришкови ріжні тайни ханового двора, які Мурдулат використував, стократно, відбиваючи собі хабарі. За доброго хабаря Юсуф виявив опришкови також бажання хана мати в гаремі Фатьму. Надіючися великого зарібку, Мурдоулат взявся до роботи. Двір Ширинів обстави шпіонами. Ті шпіони дуже часто балакали з челядю Ширинів, і довідалися, що Фатьму хочуть кудись вивезти, щоби її сховати перед посіпаками хана. Шпіони вислідили, що Ширин-Аділь-шах чогось то їздив на Запороже, і оглядав хутір Крутифіста над Інгульцем.

— Тут мабуть буде гніздо пташини! — погадав собі Мурдоулат, і в лісах, що окружали хутір, посадив кількох своїх опришків. Вони були там ще заки надїхала Фатьма. Не диво, що ледви Аділь-шах з конвоєм відїхав, на двір наскочили опришки і Фатьму забрали. Ще й придачу до неї взяли, бо вивезли також Марту.

Мурдоулат кляв і присягав пімсту, бо за свою роботу не лиш не дістав нічого, ще й додав свої власні гроші. Коли Фатьму з Мартою передав службі хана, і до Юсуфа зголосився по заплату, сей сумно здвигнув раменами і сказав:

(Далі буде).

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Свято Матери.

Заходом злучених товариств: Жіночої Громади, Сестрицтва Непорочного Зачаття, Клюбу Танцюристів, тов. „Боян", Молодечого Сестрицтва Серця Христового й тов. „Доньки України", відбулося дня 13. травня Свято Матери. Галя була виповнена по береги, не тільки сторонними, але і молодіжю. Також було кільканацять Американок, котрі вислухали цілої святочної програми з захопленням.

Свято відкрила пані В. Лисяк, виголосивши добре обдуману довшу промову про значіння і вагу свята.

Прегарний реферат виголосила молоденька бесідниця, панна Перестюківна з Ню Йорку, яким тронула всіх глибоко й витиснула неодному сльози з очей.

Також говорила по анґлійськи молоденька учениця з гай скул панна Софія Московіта, котра виступала з бесідою перед так численною публикою перший раз і говорила коротенько, але зате знаменито, зрушуючи серця молоді й старших.

Співацьке тов. „Боян", під управою п. Гр. Павловського, виконало кілька пісень дуже удачно. А п. Іван Романець своїми солями чарував публику. Виступ танцюристів і молоденької панни Іванців украсив це свято. Молоденька Ірина Гаврилів, яка має заледви 12 літ, виказала у своїм солі на пяні вроджений музикальний талант. Були деклямації шкільних дітей, які випали знаменито. Видно, що діти люблять свою рідну мову й мають добрих учителів. Вкінці панна Перестюківна віддеклямувала чудову поему з чуттям і артизмом. Концерт закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна" і „Не пора". Опісля відбувся баль до пізної ночі.

Дохід зі свята призначено по половині на будову пертамбойської церкви і на народні цілі, а то на голодуючих і „Рідну Школу". Гроші, призначені на народні ціли, вислано до краю через „Обеднання".

Гість.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Наші бизнесмени.

Місточко Вунсакет, Р. Ай., не велике, але чисте і гарне. Тут мешкають в більшости канадійські Французи, але найстарші іміґранти це Анґлійці. Мешкають тут також інші народи: Ірляндці, Італійці, Портуґальці, Поляки, Румуни і Жиди. Ці останні то самі бизнесмени. Українці це мабуть наймолодша іміґрація в тому місточку. Вони приїхали до Вунсакет менше більше приблизно тому 25 до 30 літ з Галичини, з скалатського і гусятинського повіту. Хоч українська іміґрація тут наймолодша, вона своїми здобутками й активним життям майже зрівнялась із старою місцевою іміґрацією.

Головним живчиком українського життя це наші славні запомогові товариства: Запорозька Січ, відділ 206 У. Н. Союза, і тов. ім. Івана Франка, відділ 241 У. Н. Союза. Багато тутешніх Українців мають свої гарні доми, деякі мають і по два-три доми і, дай Боже, щоби мали ще більше! Багато Українців мають зложений капітал у банкових інституціях на старі літа. Маємо також багато Українців бизнесменів, добрих американських горожан і українських патріотів, котрі є також добрими членами У. Н. Союза. Ці наші бизнесмени, що мають ґросерні і бучерні, є такі: Андрій Борис, Василь Бурак, Дмитро Гембаровський, Василь Патрило, Дмитро Лукеник, Наталка Нитка, Петро Заяць. Маємо українських пекарів, які провадять бизнес у спілці: Василь Кушнір, Микола Герман, Людвік Бурачок, Ко. — Друга спілка українських пекарів: Іван Малинчук і Іґнатій Тепер, Ко. — Маємо українського кравця, є ним Михайло Бардачевський. Є в нас українські молочарі: Пилип Василишин і Андрій Сусла. Маємо свого українського шевця; це Онуфрій Чубай. Маємо українського торговця зелениною і домашним дробом; це Ол. Литвинець. Є у нас українські ґолярі: Ілія Околіта і Дмитро Ремінник. Маємо українські ресторани: Кушнір, Герман, Бурачок, Ко., і Михайло Шпак з Менвил, Р. Ай. Маємо українські гостинниці: Дмитро Піжинський, Петро Клекот і Микола Жетарук, Ко. — Олекса Рогожанський і Петро Ремінник, Ко., та Михайло Червінський. Маємо українського погребника Мартина Проборівського, котрий є у спілці з Італійцем Едаджіо Ді Пардо. В такім малім місточку є двацять українських бизнесменів! Чи не гордість, чи не слава для українського народу?

Всі ці бизнесмени є щирими Українцями, добрими Союзовцями, а заразом добрими громадянами та щиро дбають і за свою церкву. Дня 30 травня ц. р. вони владили величавий баль, получений з „старокраєвим весіляям". Такого балю у Вунсакет, Р. Ай. ніколи передтим не було. При відбиранню вступних тікетів показалось, що на тому балю було понад 8 соток людей. Тікети на баль були дуже тані, всього 25 центів, бо в нашій місцевости майже повних три роки панує тяжке безробіття. Аби люди відчули ще більшу приязнь до українських бизнесменів, вони при вступі кожному давали два „лонч-тікети" безплатно в дарунку. Тих тікетів вони роздали на суму $98. Другий такий баль задумують зробити в осені на дохід будови Українського Народнього Дому у Вунсакет, Р. Ай.

Не на хвальбу згадую поіменно наших бизнесменів, бо добрі їхні діла самі їх хвалять. Згадав я їх як ідейних і примірних людей. Згадав тих, котрі примірно, совісно й розумно ведуть свої бизнеси не лише для власної користи, але памятають і за народні та церковні справи. Тому належиться щира подяка таким українським бизнесменам, котрі працюють разом зі своєю громадою. Дай Боже кожній українській громаді таких бизнесменів, яких має українська громада у Вунсакет, Р. Ай. Честь і слава таким бизнесменам, котрі інтересуються американським і українським життям, котрі спомагають все і всюди свій нарід, та не жалують своєї жертвенности на визвольні цілі українського народу.

о. В. А. Каськів.

СТРІЛЕЦЬКИЙ ЗЇЗД.

Річний Зїзд Стрілецької Громади в Злучених Державах відбудеться в суботу, дня 23 червня ц. р., в Ню Йорку, в Українськім Народнім Домі при 217 Іст 6 улиця, зі слідуючим порядком нарад:

1) Відкриття Зїзду — виставлення прапора Стрілецької Громади;
2) Звіт Головної Управи;
3) Звіти Гуртків;
4) Реферати та ухвалення резолюзій;
5) Вибір нової управи;
6) Внесення і запити;
7) Закриття Зїзду.

На Зїзд може прибути кожний **дійсний** член Стрілецької Громади.

Всі члени Громади мають явитися на зїзд з **Пропамятною відзнакою Української Армії.**

Початок нарад точно в год. 4 пополудні.

Головна Управа У. С. Громади в Злучених Державах.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за травень 1934 року.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано два нові молодечі відділи У. Н. С., а саме: **Число 88 в Ню Йорку, Н. Й., і число 128 в Монессен, Па.**

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Русиняк Павло.
В. 9. Сердинський Станислав.
В. 11. Бушко иМкола, Учин Михайло, Даньков Михайло.
В. 20. Кафка Іван Н.
В. 28. Балащак Іван, мол.
В. 36. Травінська Паранька, Макогон Анастасія.
В. 43. Державовський Константин.
В. 45. Белз Йосиф.
В. 56. Панько Михайло.
В. 58. Романик Роман, Романик Лев.
В. 63. Старовойт Федько.
В. 71. Бобак Михайло, мол.
В. 76. Лапчак Іван, Пилипів Йосиф.
В. 79. Серединський Володимир.
В. 82. Вірван Михайло, мол.
В. 83. Кончак Стефан, Лабунець Василь.
В. 86. Стец Теодор.
В. 88. Троський Іван, Феля Йосиф, Кобан Олеся К., Троська Анна, Лютвіняк Теодор, Гаврилко Микола.
В. 91. Оленик Стефан.
В. 92. Олексів Дорота.
В. 94. Зола Стефан, Потенга Каролина, Кардаш Іван.
В. 96. Галевич Петро, Товарницька Евфрозина.
В. 102. Ярош Михайло О., Хміль Софія, Кліщинський Михайло.
В. 112. Богус Юлія.
В. 120. Кобаль Юрій, Добіш Петро, Пудик Теодор.
В. 121. Мандрик Іґнатій, Матвієць Михайло, Матвієць Марія.
В. 128. Процанин Андрій, Процанин Іван, Пішко Іван, Мурин Василь, Малинчак Павло, Хомош Володимир.
В. 130. Ковалишин Іван, Винницький Василь.
В. 143. Шутка Розалія.
В. 146. Стахович Стефанія.
В. 147. Касич Василь, мол.
В. 152. Ґулька Гарасим, Ґулька Юлія.
В. 155. Лопушанський Дмитро.
В. 165. Еванишин Петро.
В. 173. Лазарчик Петро, Лазарчик Василь.
В. 174. Гуммер Іван.
В. 179. Єзуско Ольга.
В. 182. Магомета Юрій.
В. 192. Гула Катерина.
В. 204. Гудима Іван, Боляк Олена.
В. 205. Куба Катерина К.
В. 217. Пукіш Михайло.
В. 218. Клюс Йосифа.
В. 221. Маколондра Григорій.
В. 223. Проць Ева, Проць Марія.
В. 234. Воробель Ева, Кобрин Григорій, Пілат Юрко, Огар Теодор.
В. 237. Луцик Марія, Луцик Теодор.
В. 238. Романюк Василь.
В. 247. Скочипець Йосифа, Борис Юлія.
В. 251. Керик Анна, Керик Йосиф.
В. 253. Яців Петро.
В. 259. Поперека Анна.
В. 266. Михалюк Ярослав, Котянський Дмитро, Михальчишин Ярослав.
В. 270. Ленчук Мик., Сайчук Іван.
В. 276. Мацуряк Ева, Кібаш Михайло, Лазар Ева.
В. 277. Герман Софія, Герман Павло.
В. 278. Гавришків Евгенія, Еванів Марія.
В. 288. Барна Розалія, Барна Анна, Білецький Іван, Салик Анна.
В. 292. Лавринець Ірина, Шпирка Андрій, Михалюк Йосифа, Дзядек Михайло, Кіянчук Анна, Шустакевич Юлія, Шустакевич Микола, Шустакевич Ольга Е., Дзядек Марія, Шустакевич Роман.
В. 296. Лобур Петро.
В. 308. Андроський Іван, Андроський Петро.
В. 316. Федоришин Михайло.
В. 319. Пшек Володимир.
В. 325. Клим Михайло, Валька Ева.
В. 335. Задорожний Андрій, Чікуська Леда.
В. 336. Брезицький Василь, Кальницька Марія.
В. 338. Хомош Павлина.
В. 361. Розбицький Микола, Левко Стефан, Ґловацький Михайло.
В. 362. Муха Анна, Кондира Михайло, Касперський Василь.
В. 364. Гавронський Павло, Малько Марія, Оленик Іван, Сентий Михайло.
В. 365. Флиста Марія.
В. 370. Підлісна Стефанія, Чухрій Ксеня.
В. 371. Яцентий Йосиф.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Прус Адам, Свет Андрій.
В. 10. Дутканич Яків, Нецьо Іван, Завидняк Мілько, Кузяк Дмитро, Сіряк Теодор.
В. 25. Авраменко Василь, Лукенюк Вісаріон, Грановський Олекса.
В. 31. Майкович Анна, Андрусишин Теодор.
В. 41. Морозович Анастасія, Морозович Михайло.
В. 45. Романський Василь, Бернацький Петро.
В. 50. Лозинський Василь, Фурдин Василь, Лозинський Михайло.
В. 56. Солецький Іван.
В. 64. Клипка Анна.
В. 65. Перожак Анеля.
В. 70. Самоїл Семен, Смеречанська Катерина, Ялицький Станислав, Смеречанський Іван, Смеречанська Анна.
В. 72. Курач Іван, Курач Каролина.
В. 74. Дедьо Іван, Вересюк Онуфрій, Дачко Іван.
В. 96. Добош Петро, Собіль Петро, Собіль Марія, Добаш Анна.
В. 98. Якимчук Михайло.
В. 102. Пукач Микола.
В. 109. Андреечко Стефан.
В. 114. Фрікс Луіза.
В. 155. Грабінська Юлія, Ґрабінський Олекса.
В. 183. Фариняк Михайло.
В. 185. Вілямсон Юлія.
В. 192. Вацик Андрій.
В. 209. Келман Стефан, Голуб Йосиф.
В. 222. Каспир Гарасим.
В. 225. Харасим Анна, Ґреськів Йосиф, Ґреськів Василь, Кондрат Теодор, Кондратів Варвара, Ґреськів Марія.
В. 227. Мушинський Василь, Мушинська Марія, Мушинський Михайло.
В. 229. Кашуба Юрій, Смалинець Марія, Смалинець Андрій, Вольський Генрик, Славський Олекса, Славський Антін, Савкулич Іван, Савкулич Григорій, Пшибельський Яків, Мияк Іван, Ґурський Станислав, Хаберик Франко, Лисик Катерина, Гайдучак Параска.
В. 230. Кухтин Іван.
В. 247. Гураль Григорій.
В. 252. Федорів Петро, Ґошко Павло, Філіпов Йосиф, Федорів Марія.
В. 259. Мочиловський Стефан, Костель Яків.
В. 266. Варшона Яків, Бодак Григорій.
В. 268. Сеньків Онуфрій.
В. 275. Рибак Сафрон.
В. 276. Павцьо Онуфрій, Радвак Евдокія, Керда Михайло.
В. 288. Коростенський Василь, Газин Стефан.
В. 292. Коваль Михайло.
В. 301. Мозлюк Микола.
В. 304. Зеньо Андрій, Бирва Іван.
В. 317. Крістов Наталія, Крістов Юрій.
В. 352. Ковалик Йосиф, Шаблевич Марія, Ковалек Іван, Бандирська Софія.
В. 364. Лопушак Магдалена, Лопушак Теодор.
В. 370. Маланчук Катерина, Маланчук Антін, Тайсар Михайло, Мельничук Анна.
В. 383. Кравчук Анна.
В. 385. Зубрицька Текля, Зубрицький Антін, Федушко Григорій, Дюк Пилип.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 17. Хомик Михайло.
В. 82. Гирович Михайло.
В. 88. Угорчак Йосиф, Угорчак Ольга Е., Угорчак Омелян М.
В. 129. Кавка Анастасія, Кавка Антін.
В. 159. Панько Іван, Панько Анна, Розтоцький Станислав.
В. 183. Вархолик Михайло.
В. 194. Заприлюк Василь.
В. 210. Закалужний Володимир.
В. 255. Хула Марія.
В. 361. Язьвінський Михайло, Белан Александра.
В. 374. Ірха Сава, Грицяк Евгенія, Грицяк Онуфрій.
В. 383. Івасів Антін, Цюх Юліян, Івасів Марія. Федорів Василь.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	1	163.	2
2.	2	164.	5
4.	1	165.	1
5.	8	171.	1
7.	3	177.	1
9.	13	179.	3
10.	1	192.	1
12.	1	193.	1
20.	1	195.	1
22.	3	198.	1
25.	1	204.	2
29.	3	206.	2
31.	4	208.	1
33.	1	209.	2
36.	2	213.	1
37.	1	215.	3
39.	4	219.	2
40.	6	220.	1
43.	2	221.	3
45.	2	223.	2
46.	1	234.	5
47	1	235.	1
50.	2	237.	2
52.	1	239.	3
56.	4	245.	2
58.	2	247.	2
59.	5	253.	2
64.	1	259.	11
65.	3	260.	4
66.	2	263.	1
70.	1	274.	1
74.	1	277.	1
76.	1	283.	1
83.	2	284.	3
85.	3	288.	1
86.	3	294.	2
87.	2	295.	3
90.	2	303.	3
94.	2	307.	4
96.	1	310.	1
98.	2	318.	1
102.	6	319.	1
104.	3	321.	2
106.	1	324.	2
112.	3	342.	3
120.	1	344.	1
123.	1	360.	1
124.	3	362.	1
130.	2	363.	1
133.	2	364.	10
137.	7	367.	2
147.	2	370.	1
152.	2	383.	2
155.	3	388.	1
162.	2	396.	2

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Лабовський Василь.
В. 8. Ганич Микола, Ковалюк Іван, Ганчарик Адам, Кощук Петро.
В. 9. Серединська Марцеля, Серединський Йосиф.
В. 10. Децьо Гаврило, Децьо Юлія.
В. 13. Спяг Терем.
В. 23. Співак Франко.
В. 24. Мичиговський Григорій.
В. 26. Фельо Елисавета.
В. 29. Говард Фелч Петро, Савка Олекса, Стецяк Параска.
В. 30. Клос Микола.
В. 31. Кош Микола.
В. 45. Белюх Григорій, Лотоцький Володимир, Згура Тимко.
В. 47. Греґораш Йосифа.
В. 50. Кузан Анна.
В. 56. Бовман Марія, Лихва Ева, Лихва Тимко.
В. 67. Королишин Марія.
В. 70. Нагребецький Михайло.
В. 72. Возняк Іван.
В. 73. Патекевич Максим, Пашник Анастасія, Пашник Михайло.
В. 75. Ананевич Данько, Петричкович Іван.
В. 77. Гайда Андрій.
В. 78. Геленда Стефан, Лесяк Петро, Торнавчик Антін, Бордун Семен, Супранович Матеуш, Саранчак Іван, Ізденський Іван, Хоровська Марія.
В. 83. Запоточний Микола.
В. 86. Ющак Юстина, Ющак Марія.
В. 87. Ямельський Теодор.
В. 96. Трухман Захарій, Губіцький Петро, Лесик Анна.
В. 97. Соломко Іван, Мельник Михайло, Мельник Текля.
В. 99. Ковалишин Анна.
В. 104. Вівюрський Бронислав, Ваверчак Володимир, Старенчак Матвій.
В. 106. Каваців Анна.
В. 108. Бабяк Ева.
В. 112. Будованець Марія.
В. 113. Хохла Стефан.
В. 120. Ґула Іван, Зарицька Марія, Зарицький Іван.
В. 121. Бих Семен.
В. 123. Дзецюх Петро.
В. 131. Шеремета Ева.
В. 133. Вессен Йосиф.
В. 135. Клим Марія, Кокус Мартин, Матерна Йосиф, Терлецький Ілько, Зїз Стефан, Зїз Текля.
В. 139. Павловський Микола.
В. 149. Манько Іван.
В. 155. Пачковський Михайло.
В. 159. Сахрин Григорій, Слаган Петро.
В. 163. Гвіздь Анна.
В. 177. Мамчак Марія.
В. 183. Куземич Ілько.
В. 191. Било Марія, Било Михайло.
В. 193. Тутка Ксеня, Тутка Микола.
В. 201. Кубай Михайло.
В. 202. Намісняк Юлія.
В. 204. Подільський Мирослав.
В. 206. Мельник Михалина, Мельник Дмитро.
В. 207. Пасічник Пилип.
В. 209. Скоципець Стефан.
В. 223. Гідич Андрій, Фіняк Марія, Фіняк Петро.
В. 233. Ходоровський Олекса.
В. 242. Драбик Андрій, Тхорик Василь.
В. 254. Гаврилич Михайло, Пішко Гнат.
В. 266. Дух Іван, Дух Антонина, Сивик Стефан.
В. 267. Хоптяний Іван.
В. 271. Базарницький Стефан.
В. 276. Петришак Анна, Петришак Василь, Галабан Анастасія, Галабан Катерина, Галабан Дмитро.
В. 283. Юрдиґа Юлія, Юрдиґа Марія.
В. 288. Греґораш Іван.
В. 292. Момот Йосифа, Момот Михайло.
В. 295. Марич Микола.
В. 301. Смаль Микола, Белеґай Михайло, Козира Адам.
В. 307. Карнаух Анна, Черковий Андрій, Карнаух Онисим.
В. 308. Кокорудз Василь.
В. 319. Пеціль Катерина.
В. 321. Чайка Михайло, Чайка Ева.
В. 324. Мудрий Йосиф.
В. 327. Ґімбаль Марія.
В. 333. Сеґін Юстина, Сеґін Дмитро.
В. 338. Цеплий Франко.
В. 345. Лозовський Іван.
В. 364. Сенюк Стефан.
В. 369. Мількович Василь.
В. 372. Орецький Григорій.
В. 375. Мелько Петро, Гривняк Григорій.
В. 385. Сирота Володимир, Степанчак Антін, Вінценто Іван, Шун Михалина, Степанчак Марія, Лозовська Анеля, Вінцентий Матвій, Бордай Йосиф, Віцента Олена, Бородай Анастасія.
В. 390. Данилів Григорій, Мохурат Василь.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 41. Гирович Михайло.
В. 70. Дубовецька Софія, Дубовецький Петро.
В. 159. Ткачук Анна.
В. 177. Белан Александра.
В. 179. Хомик Михайло.
В. 192. о. Кашуба Михайло.
В. 229. Панько Іван, Панько Анна.
В. 294. Вовк Василь.
В. 300. Сливка Стефан.
В. 321. Івасів Антін, Цюх Юліян, Івасів Марія, Федорів Василь.
В. 388. Кульчицька Анна, Кульчицький Петро, Кульчицький Семен.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 24. Буярин Анастасія.
В. 131. Шеремета Василь.
В. 316. Шпирняк Микола.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 230. Задольний Стефан.
В. 245. Рацька Мелянія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 295. Сливчак Катерина, Сливчак Йосиф.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Сладечко Йосиф.
В. 7. Капітула Юлія.
В. 56. Щегельський Іван, Кулеба Катерина.
В. 75. Космина Марія.
В. 86. Кузмяк Стефан.
В. 102. Жук Танас.
В. 121. Лишеґа Микола.
В. 138. Шпак Петро.
В. 156. Кроявський Владислав.
В. 179. Стахура Паранька.
В. 207. Дзвіник Іван.
В. 238. Дацько Олекса.
В. 254. Сікорович Войтех.
В. 270. Струж Роман.
В. 293. Ханенчук Параска.
В. 325. Клим Константин.
В. 326. Срибер Іван.
В. 358. Садовська Анна.
В. 361. Ковальчик Дмитро, Томас Павлина.
В. 370. Осуховський Лаврентий.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1934 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	20,799
В місяци травні 1934 р. принято нових	140
В місяци травні 1934 р. принято наново	110
В місяци травні 1934 р. принято з переступними листами	22
то з інших кляс	2
В місяци травні 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	260
Разом	21,333
В місяци травні 1934 р. суспендовано	153
В місяци травні 1934 р. відійшли з переступними листами	17
В місяци травні 1934 р. відійшли до інших кляс обезп.	2
В місяци травні 1934 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	260
В місяци травні 1934 р. відійшли зі зворотом в готівці	2
В місяци травні 1934 р. відійшли на безплат. продовження	3
В місяци травні 1934 р. відійшли на виплачене обезпеч.	2
В місяци травні 1934 померли	23
Разом	462
З кінцем травня 1934 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,871

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	6
В клясі А.	на $ 250	158
В клясі А.А.	на $ 500	2,240
В клясі В.	на $ 750	304
В клясі С.	на $1000	4,926
В клясі В.В.	на $1500	102
В клясі С.С.	на $2000	31

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	226
В клясі О-1000	на $1000	244
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	3
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	260
В клясі Р-1000	на $1000	283
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	4
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	244
В клясі Е-1000	на $1000	120
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	253
В клясі W-1000	на $1000	1,556
В клясі W-1500	на $1500	1
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 250	на $ 250	149
В клясі Т- 500	на $ 500	2,714
В клясі Т- 750	на $ 750	437
В клясі Т-1000	на $1000	6,379
В клясі Т-1500	на $1500	151
В клясі Т-2000	на $2000	47
	Разом	20,871

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 7. Яцула Олена, Яцула Михайло, мол.
В. 8. Нечеснофф Андрій.
В. 11. Волощук Микола, Метсек Анна.
В. 28. Кофлюк Стефан.
В. 33. Пудик Ірина, Демкович Ольга, Білас Луця, Коцоловська Розалія, Іванишин Анна.
В. 36. Гунька Катерина, Гунька Анна.
В. 42. Гуцалюк Максим.
В. 57. Дзямба Софія, Дзямба Адам.
В. 63. Баль Анна.
В. 64. Сай Евгенія, Атаманець Олена, Атаманець Павлина.
В. 67. Суховер Михайло, Патуляк Люба, Суховер Антін, Суховер Іван, Шиманський Стефан.
В. 85. Вітишин Іван.
В. 94. Зола Петруся Анна.
В. 99. Ковалишин Марія, Бурко Софія.
В. 105. Цибак Розалія, Цибак Марія, Цибак Анна, Цибак Катерина, Стебельська Дорота.
В. 121. Мадрик Ярослав.
В. 126. Богоніс Іван.
В. 127. Судин Стефан, Судин Софія.
В. 142. Андрошенько Михайло.
В. 148. Біленький Джеймс, Біленький Володимир, Біленький Юрій, Біленький Антін, Біленька Олена.
В. 188. Сохан Йосиф.
В. 218. Стахура Михайло, Стахура Стефан.
В. 223. Проць Іван, Попович Василь. Попович Михайло.
В. 237. Патрик Йосиф, Патрик Микола.
В. 247. Скочипець Ілина.
В. 276. Лазар Долореса, Лазар Елисавета.
В. 281. Лавринатіс Еленора.
В. 288. Барна Григорій.
В. 292. Шустакевич Ірина.
В. 301. Галущак Ярослав, Галущак Михалина.
В. 352. Пацановський Евген, Пацановська Іванна.
В. 359. Свинчак Олена.
В. 361. Ґлавоцька Павлина.
В. 366. Кавунець Володимир, Гвоздик Володимир, Баховський Іван, Яворський Володимир, Яворський Іван, Баховська Анна, Вдовичик Олена, Вдовичик Рудий, Вдовичик Дженет.
В. 370. Колесняк Катерина.
В. 373. Литвицький Іван М., Федина Василь.
В. 375. Яворський Мирослав.
В. 379. Воловник Евген, Воловник Мирон Е.
В. 388. Мороз Розалія, Висоловський Михайло, Мороз Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Серединський Станислав.
В. 41. Морозович Іван.
В. 50. Фурдин Емілія, Фурдин Іван, Бандирський Володимир.
В. 74. Вересюк Йосиф, Вересюк Текля.
В. 81. Колодницький Іван.
В. 96. Собіль Олена, Собіль Анеля, Собіль Емілія, Добуш Василь, Собіль Володимир.
В. 225. Ґреськів Ірина, Ґреськів Олена, Ґреськів Йосиф, Ґреськів Михайло, Ґреськів Іван, Ґреськів Ева.
В. 242. Оленич Петро, Оленич Олена.
В. 252. Федорів Ольга, Федорів Анна, Федорів Павлош Федорів Ґеня, Федорів Володимир.
В. 259. Мочаловський Андрій.
В. 268. Ґоршко Анна, Ґоршко Стефан.
В. 288. Підгайний Василь, Підгайний Михайло.
В. 292. Коваль Григорій, Коваль Михайло.
В. 316. Чугай Василь.
В. 352. Ковалик Володимир, Ковалик Петро.
В. 367. Коломиєць Анастасія, Коломиєць Розалія, Коломиєць Марія, Коломиєць Стефан.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 255. Хула Володимир, Хула Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 33. Білас Мирсолав, Білас Олена.
В. 223. Гурст Казимир.
В. 248. Задорожний Йосиф.
В. 367. Хороший Михайло.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Лабовський Павло.
В. 26. Філо Ерин.
В. 28. Пасечник Павлина, Пасєчник Олена.
В. 30. Гамівка Вероніка.
В. 44. Мазур Йосиф, Мазур Текля, Мазур Іван, Мазур Омелян.
В. 120. Зарицький Михайло, Зарицька Павлина, Зарицький Іван.
В. 147. Моло Григорій, Моло Стефан, Моло Мар,ія Вавришко Іван.
В. 177. Мамчак Іван, Мамчак Михайло, Мамчак Анна.
В. 181. Сулима Анна.
В. 193. Крук Ольга.
В. 201. Фірман Стефанія, Фірман Михайло.
В. 206. Мельник Стефан, Мельник Ярослав, Мельник Богдан, Мельник Володимир.
В. 213. Мартиняк Текля, Мартиняк Андрій, Мартиняк Петро.
В. 223. Фіняк Василь, Фіняк Михайло, Фіняк Микола, Фіняк Марія, Фіняк Анна.
В. 243. Стефанюк Анна.
В. 247. Качмар Теодор.
В. 263. Сеньків Катерина.
В. 276. Галабан Анна, Галабан Марія, Галабан Олена.
В. 292. Медвідь Микола.
В. 321. Чайка Тома, Чайка Григорій, Чайка Стефан, Чайка Анна.
В. 375. Мелько Іван.
В. 390. Данилів Петро, Данилів Емілія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 132. Дрізд Михайло, Дудик Павло, Сорочик Катерина.
В. 388. Кульчицький Михайло, Кульчинська Юлія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 2. Русиняк Павло.
В. 9. Серединський Станислав.
В. 76. Лапчак Іван, Пилипів Йосиф.
В. 83. Лабунець Василь.
В. 86. Стець Теодор.
В. 91. Олійник Стефан.
В. 94. Крушельницька Каролина.
В. 96. Товарницька Евфрозина, Галевич Петро.
В. 102. Кліщинський Мирослав, Хміль Софія.
В. 120. Пудик Теодор, Добош Петро, Коваль Юрко.
В. 146. Стахович Стефанія.
В. 147. Касич Василь.
В. 155. Лопушанський Дмитро.
В. 179. Єзуско Ольга.
В. 182. Магомета Юрій.
В. 205. Куба Катерина.
В. 218. Клюс Йосифина.
В. 234. Кобрин Григорій, Огар Теодор, Пілат Юрій.
В. 247. Борис Юлія.
В. 270. Сайчук Іван, Ленчук Микола.
В. 276. Мацюряк Ева, Кібаш Михайло.
В. 278. Гавришків Евгенія, Іванів Марія.
В. 288. Білецький Іван, Салик Анна.
В. 292. Лавринець Ярина.
В. 335. Чикаловська Лида, Кальницька Марія.
В. 362. Муха Анна, Кундира Михайло, Касперський Василь.
В. 365. Флиста Марія.
В. 371. Яцентий Йосиф.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 33. Білас Мирослав, Білас Олена.
В. 223. Горст Казимир.
В. 248. Задорожний Йосиф.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 276. Нелик Олена.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1934 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,520
В місяци травні 1934 р. принято нових	82
В місяци травні 1934 р. принято наново	40
В місяци травні 1934 р. принято з переступнили листами	2
В місяци травні 1934 р. принято з інших кляс	5
Разом	9,649
В місяци травні 1934 р. суспендовано	49
В місяци травні 1934 р. відійшли з переступними листами	5
В місяци травні 1934 р. відійшли до старших чл. У. Н. С.	42
В місяци травні 1934 р. відійшли до інших кляс	4
В місяци травні 1934 р. відійшли на безплат. продовження	1
Разом	101
З кінцем травня 1934 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	9,548

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	8,082
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,466
Разом	9,548
З кінцем травня 1934 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,419

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць травень 1934 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цього місяця (червня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця червня 1934 року то в липні 1934 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о приняття), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в місяци травні 1934 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци червні 1934 р., бо на другий місяць, то є в липні 1934 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 17 квітня 1934.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

Учитель завдав ученикам задачу: „В гостях у стрийка". Один із учеників написав: „Я був у гостях у стрийка, одначе стрийка не було дома".

СЕРЕД КНИГ.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.

Третій том праць Українського Наукового Інституту у Варшаві присвячений проблемам економіки України. Тут ми знаходимо ґрунтовні статті трох авторів: Є. Ґловінського, К. Мацієвича та В. Садовського.

Перший автор обговорює проблему розрахункового біляису України й приходить до виновку, на підтаві науково обробленого матеріялу, що цей біляне є тяжким для України. Увесь його актив складається з вивозу хліборобських продуктів. Той вивіз тепер удається большевикам підтримувати лише завдяки їх спеціяльним торговельним методам, яких інші держави й народи не вживають, бо ті методи надзвичайно тяжко відбиваються на добробуті хліборобського населення, понизуючи вартість хліборобської продукції.

К. Мацієвич у статті „Сільсько-господарська політика УССР у світлі аґрарної крізи" виводить на підставі радянських матеріялів та даних про світове господарство, що: а) Пшенично-буряковий напрямок, який лежить в основі сучасної радянської сільсько-господарської політики і який стався наслідком харчових вимог Радянського Союзу, є суперечний реальним господарським інтересам України. б) Він привязує Україну до Радянського Союзу сільсько-господарським ринком. в) Сумна ситуація пшеничного та цукрового ринку в цілому світі поза межами Радянщини звичайно замикає для України світові ринки й приневолює її триматися лише російського ринку.

Таке узалежнення через сільсько-господарську політику, яку провадять большевики супроти України, та узалежнення українського промислу від Росії підпорядковує Україну Московщині не лише політично, але й економічно. Всю свою пятилітку большевики основують на продукційних силах України, а тому й стараються всіми силами привязати Україну до Московщини.

В. Садовський у статті „Пятилітка й народньо-господарські інтереси України", до речі добре науково обробленої, приходить до висновку, що большевицький пятилітній плян господарської й промислової розбудови Радянщини виявляє такі основні напрями:

1. Вважається можливим сприяти розвиткови промисловости на Україні лише в тих її частинах, що територіяльно межуються з Московщиною.

2. Вважається можливим сприяти розвиткови лише тих ділянок промисловости, в яких зацікавлені російські промислові райони, притім політика щодо тих ділянок має всі ознаки політики переходового періоду; сприяння переводиться в той спосіб, щоби воно могло бути зменшене до мінімума, чи цілком зліквідоване при скріпленню відповідних промислових осередків на Московщині. Заходи до витворення таких осередків у Московщині переводиться з незвичайною енерґією та з великим фінансовим напруженням.

3. Вважається недоцільним створення на Україні нових виробництв і нових ділянок продукції.

4. Вся система большевицької пятилітки має за мету зробити Україну ринком, який споживав би продукти російської промисловости, а в той саме час цілком визволити Московщину від залежности від продуктів української промисловости.

Вся економічна політика большевиків безсоромніше від політики царату змагає до того, щоб Україну зробити такою кольонією Московщини, яку буде використовуватися до повного виснаження.

В. К.

ПРОМИСЛОВІ ПОХАТНІ РОБІТНИКИ ПІДЛЯГАЮТЬ ПРИПИСАМ „НАЙРИ".

Президент Рузвелт видав недавно урядовий розпорядок, дозволяючи на виконування робіт по хатах тим людям, котрим не можливо працювати по заводах з причини тілесного ушкодження, недомагання, певного роду недуг, задля віку, або тому, що мусять оставатись дома та доглядати хору особу чи інваліда. Одначе такий дозвіл видається під умовою, що похатні робітники будуть плачені таксамо, якби працювали по фабриках або підприємствах чи варстатах.

Крім праці дітей промислову похатну працю давно вважали за поважне суспільне лихо. Кажуть, що коло міліона робітників наймаються контракторам, котрі висилають матеріяли з фабрик до домів для виробу річей чи викінчування їх. Шиття є великим засобом похатної праці. Багато ріжнородних робіт виконується по хатах у ріжних місцевостях. Насилювання метеликів, нашивання на картони ґудзиків, гачків та очок, охоронних шпильок, виріб підвязок, дешевої біжутерії, пудрових пухавок, паперових коробок та торбинок, килимів і діточих забавок — це деякі звичайні промислові похатні заняття.

Підприємці похатних робіт це до значної міри непевна ґрупа малих фабрикантів або контракторів, котрі обертають малим капіталом та залежні від податливої резерви дешевого робітника для їхнього виробництва. Працю виконують по більшій части жінки, як також дуже часто діти. Промислова похатна праця головно мала місце по наємних мешкальних округах великих міст. Кілька дослідів виказують найбільші ґрупи похатних робітників серед Італійців, коли багато інших чужинецьких робітників, як теж Американців білої та чорної раси, занимаються промисловою працею по своїх помешканнях.

Досліди зроблено передтим, заки правильники „Найри" заведено у ріжних торговлях, де був великий визиск тої ґрупи робітників. Виказано, що в Пенсилвенії на протязі „щасливого" 1928 року пересічна тижнева заробітна платня дорослих похатних робітників виносила $4.40, що на годину виносило пересічно по 16 центів. У Ню Йорку пересічна заплата виносила від $12.50 у промислі мужеських краваток до $3.88 тижнево при виробі пудрових пухавок. Є записані випадки, що похатні робітники у сільських округах та малих місцевостях діставали заплату, котра виносила всього по два центи на годину, або від 25 до 50 центів денно.

Довгі години праці, мала заробітна платня, нестале заняття, діточа праця та відносини праці, котрі часто становили небезпеку для здоровля робітників та громади, це головне лихо промислової похатної праці.

Багато стейтів видали реґуляміни відносно того роду занять. При введенню правильників „Найри" зроблено першу спробу в тому напрямку, а саме занялись тим питанням з народньої точки погляду. Між промислами, котрим правильники зовсім заборонили видавати працю до похатного виконування, були: виріб жіночої ноші, убрань та плащів, корсетів та перепасок, жіночих костюмів, коверт, складаних паперових коробок, скринь на ґардеробу, модних шкіряних річей, біжутерії, капелюхів, спідного білля та тим подібного, бавовняної одежі (крім ручного вишивання).

Друга ґрупа правильників, за котрими заборонено похатне виконування праці у визначенім часі, включає отсі промисли: виріб штучних цвітів та піря, атлетичних приладів, мужеської одежі, мужеських підвязок та шлийок, мужеських краваток, плетення та зшивання, нашивання та ручне вишивання, пудрові пухавки, нитки до вишивок, навіски, забавки та річи для розривок.

Тому, що строга заборона принесла би великі втрати деяким людям, зроблено виїмки певним похатним робітникам з застереженням, що будуть діставати платню відповідно до правильників „Найри", яку дістають дані робітники по фабрикфах, а всякий визиск уважається безправством.

ФЛІС.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

UKRAINIAN ASSOCIATION TO MEET HERE JULY 4TH.

Anthracite Section Will Hold Services, Concert, Banquet.

Regional members of the Ukrainian National Association are making elaborate preparations for the observance of the 40th anniversary of the organization, with the anthracite celebration to be held in Shenandoah on July 4.

An energetic committee has been appointed to arrange for a concert and banquet. Professors Alexander Lororin of Centralia, John Hoduwanyc of Mahanoy City, and Simon Daniels of Frackville have promised that their respective choirs will be represented.

The principal speakers will be President N. Murashko and Director H. Jewusiak, both of Jersey City, where the association was established 40 years ago on July 4. The committee expects to have at least one of the county judges present.

The event will be opened with a high mass at St. Michael's Greek Catholic Church at 11:00 o'clock. The concert will commence at 2:00 p. m., in St. Michael's auditorium, West Centre street, following which a banquet will be held in the Ferguson hotel.

(Evening Herald, Shenandoah, Pa., Thursday, June 14, 1934).

— Що з тобою? Лежиш у ліжку? Таж іще вчора на твоїх іменинах ти був здоров і веселий!

— Так, бо ви випили забагато на моє здоровля!

———o———

— Тут у ґазеті вичитав я, що якийсь лунатик упав із даху та вбився на місці.

— То мусів бути якийсь початкуючий лунатик.

Чоловік: Ти мене лише тоді любиш, як щось потребуєш.
Жінка: Я тебе все люблю.
Чоловік: Ой так — на жаль!

НЕЗАГНУЗДАНИЙ ТАРЗАН. (13)

Після двохденної мандрівки наздогад Тарзан почув стріл гармати. Він поспішно подався в тому напрямку, звідки донісся стріл. Тарзан знав, що це червоні почали бій з Британцями.

Щойно перед полуднем другого дня він побачив відділ війська, яке маширувало в великій долині узгіря. Придивившись добре, Тарзан побачив, що то були жовніри з тубильців, одягнені в уніформи червоних напасників.

Ніхто не бачив Тарзана, хоч він часто зовсім близько був від них. Лежачи високо на дереві, Тарзан добре розгледів, що відзнаки на уніформах цих жовнірів були відмінні від тих відзнак, які мав жовнір, убитий, біля його зруйнованої оселі.

Кожної ночі Тарзан підкрадався до їх наметів і все прислухувався до розмов та придивлявся крізь ріжні дірки в шатрах. Він хотів добути щонебудь, що далоб йому можливість знайти тих, котрі вбили його дружину. Несподівано щастя усміхнулося йому.